

Nr 446.

Godkänd av första kammaren den 18 juni 1918.

Godkänd av andra kammaren den 19 juni 1918.

Riksdagens skrivelse till Konungen, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning angående vissa ändringar i förordningen den 28 oktober 1910 om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering med mera. (Bevillningsutskottets betänkande nr 45 samt memorial nr 48 och 55.)

Till Konungen.

Genom proposition, nr 283, av den 12 mars 1918, har Eders Kungl. Maj:t, under återopande av bifogat utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga nedan intagna

1) förslag till förordning om vissa ändringar i förordningen den 28 oktober 1910 om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering jämte det vid berörda förordning fogade formulär nr 1 A;

2) förslag till förordning om ändrad lydelse av punkt 3:o i de vid förordningen den 28 oktober 1910 om inkomst- och förmögenhetsskatt fogade särskilda anvisningar till ledning vid taxeringen;

3) förslag till förordning om ändrad lydelse av 3 § i de vid förordningen den 28 oktober 1910 angående bevillning av fast egendom samt av inkomst fogade särskilda anvisningar till ledning vid taxeringen; samt

4) förslag till förordning om ändrad lydelse av de till förordningen den 28 oktober 1910 om inkomst- och förmögenhetsskatt hörande tabellerna III och IV.

Förslag

till

Förordning

om vissa ändringar i förordningen den 28 oktober 1910 om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering jämte det vid berörda förordning fogade formulär nr 1 A.

Härigenom förordnas, att 6, 11, 18, 23, 28, 29, 54 och 63 §§ i förordningen den 28 oktober 1910 om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering jämte det vid berörda förordning fogade formulär nr 1 A skola i nedan angivna delar hava följande ändrade lydelse:

6 §.

Vid deklaration för verk eller bolag, som är försett med Kungl. Maj:ts oktroj eller blivit registrerat såsom aktiebolag eller står under offentlig kontroll, så ock för annan uppgiftsskyldig, som näst föregående år enligt lag varit skyldig föra handelsböcker, skall för tid, som deklarationen omfattar, fogas bestyrkt avskrift av in- och utgående balansräkning samt vinst- och förlusträkning, där sådan föres.

Så fort — — — — — avgiva.

11 §.

Till ledning vid — — — — — någon avlöningsförmån.

Vid fullgörande av uppgiftsskyldighet, som omförmäles i 2:o b), c), d), e) och g), iakttages, att särskild uppgift upprättas för en var person, varom fråga är. Enahanda gälle beträffande sådan i 2:o f) omförmäld uppgift, som avgives enligt deklarationsformulär nr 1 A. Där så kan ske, bör härjämte uppgift enligt 2:o b), c), d), e), f) och g) fullständigt angiva ej allenast personens namn och hemvist enligt mantalslängd utan även bostadsadressen samt uppgift enligt e) och g) tillika innehålla upplysning om födelseår och för den, som ej är svensk undersåte, upplysning om hans nationalitet.

Samtliga uppgifter — — varje grupp av uppgifter avser.

Styrelse för bankbolag, sparbank eller annan penningförvaltande inrättning ävensom enskild man eller handelsbolag, som yrkesmässigt driver bankrörelse eller liknande verksamhet, är skyldig att efter anmaning lämna uppgift om namngiven skattskyldigs ränteinkomst från den penningförvaltande inrättningen, personen eller handelsbolaget ävensom om beloppet av den skattskyldiges innestående medel vid viss angiven tidpunkt.

18 §.

2 mom. Samma påföljd inträder, därest i 6 § omförmäld skattskyldig underlåter hörsamma anmaning att avlämna påbudna räkenskapshandlingar eller, vad angår aktiebolag, förvaltningsberättelse, så ock där i 2 § 1 mom. a) omförmäلت verk eller bolag, som fått emottaga revisionsberättelse för senaste räkenskapsår, ej hörsammar anmaning att till ledning för taxeringen avlämna bestyrkt avskrift eller tryckt exemplar av sådan berättelse.

23 §.

3 mom. Vad i 1 och 2 mom. är sagt om deklaration, gäller även beträffande annan av skattskyldig till ledning för egen taxering lämnad uppgift eller upplysning, så ock i tillämpliga delar i fråga om sådan uppgift, som jämlikt 11 § lämnats rörande skattskyldigs från penningförvaltande inrättning eller person uppuren ränteinkomst eller beloppet av den skattskyldiges där innestående medel.

4 mom. — — — — —

28 §.

Erforderligt antal exemplar — — — — av överståthållarämbetet.

Kungl. Maj:ts befallningshavande äger att årligen, därest så anses erforderligt, från varje taxeringsnämnd inom länet eller viss del därav kalla antingen ordföranden eller den av Kungl. Maj:ts befallningshavande utsedde ledamoten att å lämplig ort sammanträda inför Kungl. Maj:ts befallningshavande eller landskamreraren för förberedande överläggningar rörande taxeringsarbetet.

29 §.

2 mom. Före januari månads utgång skola till taxeringsnämndens ordförande avlämnas, på landet av kommunalstämmans ordförande och i stad, utom Stockholm, genom magistratens försorg, de i 36 § 4 mom. och 47 § 3 mom. omförmälda avskrifterna av taxeringslängder och prövningsnämndens särskilda längder för nästföregående år.

Å landet är häradsskrivare och i stad, utom Stockholm, vederbörande tjänsteman berättigad att efter januari månads utgång på rekvisition få avskrifterna av fastighetslängderna till sig översända; åliggande det den, som begagnat sig av denna rätt, att senast den 25 mars, vid bot av tre kronor för varje överskjutande dag, återställa avskrifterna till taxeringsnämndens ordförande.

54 §.

6 mom. Å prövningsnämndens sammanträdesort icke bosatta ledamöter i denna nämnd samt de taxeringsnämndsordförande eller av Kungl. Maj:ts befallningshavande förordnade ledamöter i taxeringsnämnd, som på Kungl. Maj:ts befallningshavandes kallelse från annan ort infunnit sig antingen till sådant sammanträde, som i 28 § omförmäles, eller ock i residensstaden före eller under prövningsnämndens sammanträde för upplysningars meddelande, äga åtnjuta traktamentsersättning under såväl sammanträdes- som resedagar med tio kronor om dagen samt övrig ersättning för resekostnaderna enligt fjärde klassen av gällande resereglemente.

Enahanda ersättning tillkommer även ledamot i prövningsnämnd, som, på annan ort bosatt, efter kallelse av ordföranden inställt sig för att delta i protokollsjusteringen.

63 §.

2 mom. På grund av dessa sammandrag och sedan de vid deras granskning anmärkta förhållanden blivit förklarade eller rättade, böra i Stockholms stad av därvarande uppboordsverk och i varje län av landskontoret uppgöras särskilda sammandrag över Stockholms stads och länets hela taxering och påförda statsskatt; och skola sistnämnda samman-

drag, därtill tryckta blanketter genom statskontorets försorg tillhållas vederbörande tjänstemän, av Kungl. Maj:ts befallningshavande till statskontoret insändas så tidigt, att de kunna beräknas inkomma till nämnda verk före den 1 december.

Anvisningar för deklarationsblankettens ifyllande.

Verk och bolag så ock annan uppgiftsskyldig, som nästföregående är enligt lag varit skyldig föra handelsböcker, skola vid deklaration och uppgift foga bestyrkt avskrift av in- och utgående balansräkning samt, där sådan föres, vinst- och förlusträkning för senaste räkenskapsåret. Aktiebolag skall därjämte, så snart ske kan, bifoga förvaltningsberättelse.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1919.

Förslag

till

Förordning

**om ändrad lydelse av punkt 3:o) i de vid förordningen den 28 oktober 1910
om inkomst- och förmögenhetsskatt fogade särskilda anvisningar till
ledning vid taxeringen.**

Häri genom förordnas, att punkt 3:o) i de vid förordningen den 28 oktober 1910 om inkomst- och förmögenhetsskatt fogade särskilda anvisningar till ledning vid taxeringen skall hava följande ändrade lydelse:

3:o) *Övriga inkomster av arbete.*

Härunder upptagas:

— — — — —
— — — — — jordbruk eller skogsbruk.

Därest inkomst av ett näringsföretag på grund av särskilda, av näringsidkaren vidtagna åtgärder, varom här nedan närmare förmåles, blivit lägre, än den eljest skolat bliva, skall inkomsten av företaget beräknas till det belopp, vartill den kan antagas hava uppgått, därest sådana åtgärder icke vidtagits.

Såsom åtgärder av här avsedd art är beakta, att en näringsidkare till någon, som är ekonomiskt intresserad i hans näringsföretag eller kan öva inflytande på företagets ledning, försålt varor till lägre pris eller av honom köpt varor till högre pris än de i allmänhet gällande.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1920.

Förslag

till

Förordning

**om ändrad lydelse av 3 § i de vid förordningen den 28 oktober 1910 angående
bevillning av fast egendom samt av inkomst fogade särskilda
anvisningar till ledning vid taxeringen.**

Härigenom förordnas, att 3 § i de vid förordningen den 28 oktober 1910 angående bevillning av fast egendom samt av inkomst fogade särskilda anvisningar till ledning vid taxeringen skall hava följande ändrade lydelse:

3 §.

Med avseende å — — — — som taxeringsmännen finna skälig. Därest inkomst av ett näringsföretag på grund av särskilda, av näringsidkaren vidtagna åtgärder, varom här nedan närmare förmåles, blivit lägre, än den eljest skolat bliva, skall inkomsten av företaget beräknas till det belopp, vartill den kan antagas hava uppgått, därest sådana åtgärder icke vidtagits.

Såsom åtgärder av här avsedd art är att beakta, att en näringsidkare till någon, som är ekonomiskt intresserad i hans näringsföretag eller kan öva inflytande på företagets ledning, försålt varor till lägre pris eller av honom köpt varor till högre pris än de i allmänhet gällande.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1920.

Förslag

till

Förordning

om ändrad lydelse av de till förordningen den 28 oktober 1910 om inkomst- och förmögenhetsskatt hörande tabellerna III och IV.

Härigenom förordnas, att de till förordningen den 28 oktober 1910 om inkomst- och förmögenhetsskatt hörande tabellerna III och IV skola erhålla den ändrade lydelse, härvid fogade tabeller utvisa.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1919.

Tabell III

utvisande kapitalvärdet, efter en räntefot av 5 %, av en livränta eller annan förmån, som vid slutet av varje år under en persons av *mankön* livstid utgår med belopp eller till värde av 1 krona (grundad å statistiska centralbyråns dödlighetstabell för årtiondet 1901–1910).

Ålder	Kapitalvärde	Ålder	Kapitalvärde	Ålder	Kapitalvärde	Ålder	Kapitalvärde
0	15.76	30	15.76	60	9.85	90	1.35
1	17.24	31	15.65	61	9.56	91	1.72
2	17.52	32	15.53	62	9.27	92	1.59
3	17.60	33	15.41	63	8.96	93	1.48
4	17.63	34	15.27	64	8.67	94	1.35
5	17.62	35	15.13	65	8.36	95	1.25
6	17.60	36	14.99	66	8.05	96	1.17
7	17.56	37	14.84	67	7.73	97	1.12
8	17.51	38	14.69	68	7.43	98	1.03
9	17.45	39	14.53	69	7.11	99	0.90
10	17.38	40	14.36	70	6.80	100	0.81
11	17.31	41	14.20	71	6.48	101	0.69
12	17.23	42	14.02	72	6.17	102	0.55
13	17.14	43	13.85	73	5.86	103	0.40
14	17.05	44	13.66	74	5.55	104	0.23
15	16.95	45	13.47	75	5.25		
16	16.86	46	13.27	76	4.95		
17	16.77	47	13.07	77	4.66		
18	16.69	48	12.86	78	4.38		
19	16.62	49	12.64	79	4.11		
20	16.55	50	12.41	80	3.85		
21	16.49	51	12.18	81	3.60		
22	16.43	52	11.95	82	3.35		
23	16.37	53	11.71	83	3.12		
24	16.30	54	11.46	84	2.89		
25	16.22	55	11.21	85	2.69		
26	16.14	56	10.96	86	2.50		
27	16.05	57	10.69	87	2.32		
28	15.96	58	10.41	88	2.14		
29	15.86	59	10.13	89	1.98		

Utgår livräntan i stället vid slutet av varje halvår, ökas kapitalvärdet med 0.25. Utgår den vid slutet av varje kvartal, ökas det med 0.375. Utgår den vid början av varje år, ökas det med 1.
Bihang till riksdagens protokoll 1918. 14 saml. 164 häft. (Nr 446.) 2

Tabell IV

utvisande kapitalvärdet, efter en räntefot av 5 %, av en livränta eller annan förmån, som vid slutet av varje år under en persons av *kvinnkön* livstid utgår med belopp eller till värde av 1 krona (grundad å statistiska centralbyråns dödlighetstabell för årtiondet 1901—1910).

Ålder	Kapitalvärde	Ålder	Kapitalvärde	Ålder	Kapitalvärde	Ålder	Kapitalvärde
0	16.13	30	16.00	60	10.36	90	2.10
1	17.33	31	15.90	61	10.06	91	1.95
2	17.59	32	15.80	62	9.76	92	1.80
3	17.66	33	15.69	63	9.45	93	1.67
4	17.69	34	15.58	64	9.13	94	1.55
5	17.68	35	15.46	65	8.81	95	1.42
6	17.66	36	15.34	66	8.49	96	1.34
7	17.63	37	15.21	67	8.16	97	1.29
8	17.58	38	15.08	68	7.83	98	1.22
9	17.53	39	14.94	69	7.51	99	1.12
10	17.47	40	14.80	70	7.18	100	1.02
11	17.40	41	14.65	71	6.85	101	0.91
12	17.33	42	14.49	72	6.52	102	0.80
13	17.25	43	14.33	73	6.21	103	0.64
14	17.18	44	14.16	74	5.89	104	0.47
15	17.11	45	13.98	75	5.57	105	0.26
16	17.04	46	13.79	76	5.27		
17	16.97	47	13.59	77	4.97		
18	16.91	48	13.39	78	4.70		
19	16.84	49	13.18	79	4.41		
20	16.77	50	12.96	80	4.14		
21	16.71	51	12.74	81	3.88		
22	16.64	52	12.50	82	3.63		
23	16.57	53	12.26	83	3.39		
24	16.50	54	12.01	84	3.16		
25	16.42	55	11.75	85	2.96		
26	16.34	56	11.49	86	2.76		
27	16.27	57	11.22	87	2.58		
28	16.18	58	10.94	88	2.41		
29	16.09	59	10.66	89	2.25		

Utgår livräntan i stället vid slutet av varje halvår, ökas kapitalvärdet med 0.25. Utgår den vid slutet av varje kvartal, ökas det med 0.375. Utgår den vid början av varje år, ökas det med 1.

I 6 § i förordningen den 28 oktober 1910 om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering stadgas, att vid deklaration för verk eller bolag, som är försett med Kungl. Maj:ts oktroj eller blivit registrerat såsom aktiebolag eller står under offentlig kontroll, skall för tid, som deklarationen omfattar, fogas bestyrkt avskrift av in- och utgående balansräkning samt vinst- och förlusträkning, där sådan föres.

Såsom i propositionen erinrats, har Eders Kungl. Maj:t redan tvenne gånger, 1910 i förslaget till nyssnämnda förordning och 1913 i proposition angående vissa ändringar i samma förordning, föreslagit, att omförmälda räkenskapsutdrag skulle avlämnas av varje, även enskild, näringsidkare, som hade skyldighet att föra handelsböcker.

Riksdagen har emellertid vid båda tillfällena, i enlighet med hemställan av bevillningsutskottet, motsatt sig sådan utsträckning av ifrågasvarande uppgiftsskyldighet. Riksdagen hade, såsom det hette i 1913 års riksdagsskrivelse i ämnet, icke blivit övertygad om behovet av ifrågasvarande anordning, som däremot helt visst komme att i många fall vålla deklaranterna olägenheter. Då därtill komme, att taxeringsmyndigheternas granskningsarbete skulle väsentligt ökas utan, såvitt riksdagen kunde finna, motsvarande nytta i kontrollavseende, syntes tillräcklig anledning ej föreligga för riksdagen att frånträda sin 1910 intagna ståndpunkt i frågan.

Sistnämnda år hade utskottets betänkande i denna del varit enhälligt och utan debatt vunnit kamrarnas godkännande. Vid 1913 års riksdag var ställningen så till vida förändrad, att tre ledamöter i utskottet reserverade sig till förmån för Eders Kungl. Maj:ts förslag, och att vid debatt i andra kammaren från några håll uttalades sympatier för förslaget.

Under den tid, som gått sedan 1913, synes bland de sakkunniga den uppfattningen hava alltmera stadgat sig, att den ifrågasvarande uppgiftsskyldighetens utsträckande till enskilda näringsidkare vore av väsentlig betydelse för taxeringsarbetet. Kommunalskattesakkunniga, som anmodats yttra sig angående vilka anordningar, som utan större ändringar av nu bestående ordning kunde befinnas särskilt ägnade att leda till ökad kontroll över inkomsttaxeringarnas tillförlitlighet och således även till ett mera effektivt taxeringsresultat, hava i utlåtande den 29 december 1916 framhållit, att såsom en för ernående av bättre taxeringsresultat ofrånkomlig anordning måste i främsta rummet betecknas införande av skyldighet för bokföringspliktiga rörelse- och yrkesidkare att, i likhet med vad som gällde i fråga om verk eller bolag, vilket vore försett med Kungl. Maj:ts oktroj eller blivit som aktiebolag regist-

rerat eller stode under offentlig kontroll, opåmint vid inkomstdeklarationen foga bestyrkt avskrift av in- och utgående balansräkning samt vinst- och förlusträkning, där sådan fördes.

Sedan Konungens befallningshavande, hörda i frågan, samtliga uttalat sig i samma anda, har även kammarrätten, som tidigare ställt sig avvisande, anslutit sig till förslaget om skyldighet för även enskilda näringsidkare att avlämna räkenskapsutdrag, under betonande, att en verklig kontroll över inkomstberäkningens riktighet endast kunde vinnas genom en jämförelse med den skattskyldiges bokföring.

De förhållanden, under vilka riksdagen tidigare haft att taga ställning till det förevarande spörsmålet, hava sedan dess undergått betydande förändringar. Den direkta beskattningen såsom inkomstkälla för staten har, både absolut och relativt, blivit av allt större betydelse, och har givetvis i samma mån vikten av ett effektivt taxeringsförfarande vuxit. Tydligt är, att det i många fall vid uppskattningen av en näringsidkares inkomst kan vara önskligt att äga tillgång till hans räkenskaper såsom den primära grunden för inkomstberäkningen. Enligt nuvarande bestämmelser äger väl taxeringsmyndighet i förekommande fall infordra räkenskapsutdrag. Den stora arbetsbördan för många taxeringsmyndigheter torde dock nödga vederbörande att inskränka detta med besvär förenade anmaningsförfarande till de mest angelägna fallen. Älägges, såsom nu är föreslaget, den skattskyldige att opåmint avlämna räkenskapsutdrag, vinnes ej blott lättnad i taxeringsmyndighetens besvär utan ock och framför allt möjlighet till skärpt kontroll av deklaration i alla hithörande fall, således även av deklarationer, som eljest kanske ej givit anledning till misstankar utan fått passera utan anmärkning.

Det besvär, som orsakas den skattskyldige genom den föreslagna anordningen, kan ej bliva synnerligen stort. I varje fall synes någon hänsyn därtill ej böra stå i vägen för tillgodoseendet av det allmännas intresse i denna sak. Riksdagen har alltså funnit sig böra bifalla den föreslagna ändringen i taxeringsförordningens 6 § ävensom de därav påkallade ändringarna i 18 § 2 mom. samt i anvisningarna för deklarationsblankettens ifyllande.

Ett spörsmål, vilket såväl nu som tidigare varit föremål för delade meningar inom riksdagen, är den föreslagna skyldigheten för styrelse för bankbolag, sparbank eller annan penningförvaltande inrättning ävensom enskild man eller handelsbolag, som yrkesmässigt driver bankrörelse eller liknande verksamhet, att efter anmaning lämna uppgift om namngiven skattskyldigs ränteinkomst från den penningförvaltande inrätt-

ningen, personen eller handelsbolaget ävensom om beloppet av den skattskyldiges inestående medel vid viss angiven tidpunkt. Eders Kungl. Maj:ts i detta hänseende föreslagna ändringar i 11 § samt 23 § 3 mom. taxeringsförordningen hava icke av riksdagen bifallits.

Det föreslagna tillägget i de särskilda anvisningarna till ledning vid skatte- och bevillningstaxeringarna (sid. 6 och 7 i propositionen) har godkänts av riksdagen.

En efter riksdagens uppfattning välbetänkt anordning, om vars lämplighet väl ej kan råda meningsskiljaktighet, innebär Eders Kungl. Maj:ts förslag om årliga sammanträden länsvis av representanter för taxeringsnämnderna inför Konungens befallningshavande eller landskamreraren. Uppenbarligen är det av stor vikt, att vid taxeringen enhetliga grundsatser och metoder varda följda, och synas de föreslagna sammanträdena synnerligen ägnade att främja detta mål. Det härutinnan föreslagna nya stadgandet i 28 § taxeringsförordningen har riksdagen alltså antagit.

I fråga om ersättning åt de till sammanträdena inkallade äro genom föreslaget tillägg i 54 § 6 mom. taxeringsförordningen gjorda tillämpliga de för provningsnämndens ledamöter m. fl. gällande grunder. Vid behandlingen av denna punkt har det inom riksdagen gjorts gällande, att den enligt nyssnämnda stadgande till ledamöter i provningsnämnd m. fl. utgående ersättningen icke stode i överensstämmelse med de höjda gottgörelser, som medgivits innehavare av vissa andra allmänna uppdrag, såsom landstingsmän m. fl. De i förevarande stadgande, sådant det nu lyder, omförmälda personerna åtnjuta dagtraktamente 10 kronor och övrig ersättning för resekostnader enligt fjärde klassen av gällande resereglemente. Dagtraktamentet har sålunda utgått med högre belopp än det i nämnda reseklass hittills tillämpade, 8 kronor. I enlighet med uttalande av innevarande års riksdag har traktamentsersättningen inom resereglementets samtliga klasser från och med den 1 nästlidne mars höjts med 3 kronor. Det har därför synts riksdagen följdriktigt, att man vid bestämmande av en högre traktamentsersättning i förevarande fall går något längre än till fjärde klassens nya traktamente, 11 kronor, och har riksdagen funnit 14 kronor vara ett lämpligt och skäligt belopp. I enlighet härmed har riksdagen beslutat ändrad lydelse av 54 § 6 mom. taxeringsförordningen. Billigt synes vara, att även denna traktamentsökning får träda i tillämpning redan innevarande år.

Riksdagen får härmed för Eders Kungl. Maj:t tillkännagiva, att riksdagen, som icke kunnat i oförändrat skick bifalla Eders Kungl. Maj:ts förevarande proposition, beslutat

dels att antaga ovan återgivna förslag till förordning om vissa ändringar i förordningen den 28 oktober 1910 om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering jämte det vid berörda förordning fogade formulär nr 1 A; dock att 23 § skall bibehållas vid dess nuvarande lydelse samt 11 § och 54 § 6 mom. skola erhålla följande lydelse:

11 §.

Till ledning vid — — — — — någon avlöningsförmån.

Vid fullgörande av uppgiftsskyldighet, som omförmäles i 2:o) *b)*, *c)*, *d)*, *e)* och *g)*, iakttages, att särskild uppgift upprättas för en var person, varom fråga är. Enahanda gälle beträffande sådan i 2:o) *f)* omförmäld uppgift, som avgives enligt deklaraionsformulär nr 1 A. Där så kan ske, bör härjämte uppgift enligt 2:o) *b)*, *c)*, *d)*, *e)*, *f)* och *g)* fullständigt angiva ej allenast personens namn och hemvist enligt mantalslängd utan även bostadsadressen samt uppgift enligt *e)* och *g)* tillika innehålla upplysning om födelseår och för den, som ej är svensk under- såte, upplysning om hans nationalitet.

Samtliga uppgifter — — varje grupp av uppgifter avser.

54 §.

6 mom. Å prövningsnämndens sammanträdesort icke bosatta ledamöter i denna nämnd samt de taxeringsnämndsordförande eller av Kungl. Maj:ts befallningshavande förordnade ledamöter i taxeringsnämnd, som på Kungl. Maj:ts befallningshavandes kallelse från annan ort infunnit sig antingen till sådant sammanträde som i 28 § omförmäles, eller ock i residensstaden före eller under prövningsnämndens sammanträde för upplysningars meddelande, äga åtnjuta traktamentsersättning under såväl sammanträdes- som resedagar med fjorton kronor om dagen samt övrig ersättning för resekostnaderna enligt fjärde klassen av gällande rese-reglemente.

Enahanda ersättning tillkommer även ledamot i prövningsnämnd, som, på annan ort bosatt, efter kallelse av ordföranden inställt sig för att delta i protokollsjusteringen;

dels att nysnämnda 54 § 6 mom. taxeringsförordningen skall under innevarande år från och med den dag, som av Konungen bestämmes, hava en sålunda ändrad lydelse:

Å prövningsnämndens sammanträdesort icke bosatta ledamöter i denna nämnd samt de taxeringsnämndsordförande eller av Kungl. Maj:ts befallningshavande förordnade ledamöter i taxeringsnämnd, som på Kungl. Maj:ts befallningshavandes kallelse från annan ort infunnit sig i residensstaden före eller under prövningsnämndens sammanträde för upplysningars meddelande, äga åtnjuta traktamentsersättning under såväl sammanträdes- som resedagar med fjorton kronor om dagen samt övrig ersättning för resekostnaderna enligt fjärde klassen av gällande rese-reglemente.

Enahanda ersättning tillkommer även ledamot i prövningsnämnd, som, på annan ort bosatt, efter kallelse av ordföranden inställt sig för att deltaga i protokollsjusteringen;

dels att punkt 3:o i de vid förordningen den 28 oktober 1910 om inkomst- och förmögenhetsskatt fogade särskilda anvisningar till ledning vid taxeringen skall hava följande ändrade lydelse:

3:o) *Övriga inkomster av arbete.*

Härunder upptagas:

jordbruk eller skogsbruk.

Har näringsidkare till någon, som är ekonomiskt intresserad i hans näringsföretag eller kan öva inflytande på företagets ledning, försålt varor till lägre pris eller av honom köpt varor till högre pris än de i allmänhet gällande eller vidtagit andra liknande åtgärder, och har i följd härav inkomsten av företaget blivit lägre, än den eljest skolat bliva, skall inkomsten av företaget beräknas till det belopp, vartill den kan antagas hava uppgått, därest sådana åtgärder icke vidtagits;

dels att 3 § i de vid förordningen den 28 oktober 1910 angående bevillning av fast egendom samt av inkomst fogade särskilda anvisningar till ledning vid taxeringen skall hava följande ändrade lydelse:

3 §.

Med avseende å — — — — som taxeringsmännen finna skälig.

Har näringsidkare till någon, som är ekonomiskt intresserad i hans näringsföretag eller kan öva inflytande på företagets ledning, försålt varor till lägre pris eller av honom köpt varor till högre pris än

de i allmänhet gällande eller vidtagit andra liknande åtgärder, och har i följd härav inkomsten av företaget blivit lägre, än den eljest skolat bli, skall inkomsten av företaget beräknas till det belopp, vartill den kan antagas hava uppgått, därest sådana åtgärder icke vidtagits;

dels att sistnämnda två stadganden i sin ändrade lydelse skola träda i kraft den 1 januari 1920;

dels ock att antaga ovan återgivna förslag till förordning om ändrad lydelse av de till förordningen den 28 oktober 1910 om inkomst- och förmögenhetsskatt hörande tabellerna III och IV.

Stockholm den 19 juni 1918.

Med undersätlig vördnad.